



NOVIČNIK
SEPTEMBER 2018

NOVIČNIK

PRAZNUJEMO 15 LET

(P)OSEBNE ZGODBE

Kaj je tisto, kar zares nekaj pomeni v življenju? Je to **izkušnja**, ki si jo doživel, **znanje**, ki si ga usvojil, novo poznanstvo? Stvari, ki se nam po navadi najbolj vtisnejo v spomin, so tiste, povezane s srcem. Srce pa je tisto, kar povezuje vse naše koordinatorje in zunanje sodelavce z nami, ki letos praznujemo petnajst let.

V tem času se je nabralo nešteto spominov, ogromno zgodb, predvsem pa smo se skupaj **razvijali, rastle** in dobivali **nova znanja**, samozavest in ponos, da tudi mi pokažemo, kaj znamo. Slovenijo smo postavili na zemljevid **mednarodnega sodelovanja, kakovosti** in obenem **srčnosti**, zaradi katere vsi radi sodelujejo z nami.

Vsaka izkušnja šteje. Spremeni nas kot človeka, posledično vpliva na vse v naši bližini in na okolje, v katerem delujemo. Če je ta izkušnja drugačna, nepoznana, nas še toliko bolj zaznamuje. Letošnji

jubilejni Novičnik, naša tradicionalna publikacija, združuje zgodbe teh **nepozabnih petnajstih let** z optimizmom in jasnim pogledom naprej.

Smer, ki jo določa prihodnost, je načrtana: skupaj si želimo še naprej **spreminjati** slehernega posameznika, institucije in naše **izobraževalno okolje** s pomočjo sodelovanja, ki presega meje. Naj bodo te v naših glavah, načrtane na zemljevidu; mednarodna mobilnost in **projekti** bodo tu, da te meje presegamo in brišemo.

Vabljeni k branju izbranih petnajstih zgodb, ki so jih spisali naši partnerji in vse tri direktorice CMEPIUS-a. Naj vas navdahnejo in vam dajo **motivacijo** še za naslednjih petnajst let!

Marja Medved,
v imenu uredniškega odbora

Mednarodno sodelovanje, vredno **kralja in kraljice**

Nuša Levičnik,
Biotehniški center Naklo

Na Biotehniški center Naklo sem prišla leta 2005 kot pripravnica za učiteljico nemščine. Takrat o mednarodnih projektih nisem vedela nič. Potem pa se je zgodilo. Že v času pripravništva sem bila vključena v Phare projekt čezmejnega sodelovanja SI-AT. Čedalje bolj so se začeli promovirati programi Vseživljenjskega učenja. Začela sem se podrobneje zanimati in izvedela sem, da so na našem Centru že izvedli nekaj projektov mobilnosti v okviru programa Leonardo da Vinci in da za tem stoji profesorica živilstva Darja Mavrin. Očarana sem bila, da imajo tako dijaki kot profesorji možnosti svoje strokovno znanje nadgraditi v tujini, pogledati izven svojih okvirjev in implementirati novopridobljena znanja in kompetence v svoje strokovno delo.

Bila sem radovedna, spoznala sem se z različnimi možnostmi mednarodnega sodelovanja. Ko smo na BC Naklo pridobili višješolski študijski program Upravljanje podeželja in krajine, sva z direktorjem Centra dr. Marijanom Pogačnikom takoj videla veliko priložnost v pridobitvi Erasmus univerzitetne listine, prijavi smo se na razpis in leta 2008 začeli z izvajanjem projektov mobilnosti tudi z našimi študenti in predavatelji. V projektne delu sem uživala in se vanj zaljubila.

Vedno bolj sem se zavedala vseh pozitivnih stvari, ki jih mednarodni projekti doprinašajo tako organizaciji kot posameznikom. BC Naklo je postajal vse bolj vpet v mednarodni prostor, prepoznan kot dober in zanesljiv projektni partner. Mednarodni projekti so našemu Centru prinesli nov razvojni vidik, izobraževalni programi so pridobivali na kakovosti. Navezava novih stikov je odprla možnosti sodelovanja med podobnimi evropskimi šolami, institucijami ter podjetji. V našo zavest se je vztrajno nalagalo, da poleg pridobivanja novih strokovnih kompetenc z izmenjavami pospešujemo tudi medkulturni dialog, omogočamo spoznavanje drugih kultur, učenje in nadgrajevanje tujih jezikov, sklepanje novih poznanstev ter seveda kot eno najpomembnejših stvari osebni razvoj dijakov, študentov ter tudi zaposlenih.

V letu 2009 sem se tudi sama udeležila prve mobilnosti. Imeli smo vezan kontakt z evropsko pisarno Hordaland Country Council na Norveškem in pripravljeni so me bili gostiti en teden in mi omogočiti sledenje na delovnem mestu. Njihovo evropsko sodelovanje mi je predstavljal Thore Thomassen, ki me je do konca zasvojil z mednarodnim sodelovanjem. Ta izmenjava je bila zelo uspešna, saj so mi omogočili navezavo osebnih stikov z dvema šolama, s katerima smo odlično sodelovali vsa leta – in to odlično sodelovanje poteka še danes. Vsako leto si izmenjujemo



dijake, študente in zaposlene. To 'norveško' sodelovanje pa ima za nas še poseben pomen, saj nas je opazila norveška veleposlanica v Sloveniji Guro Katharina Helwig Vikør in nas je, ko smo gostili norveške dijake, večkrat povabila v svojo rezidenco na kosilo ali večerjo. Dijakom na izmenjavi je to predstavljalo neizmerno čast in v njih vzbujalo ponos. Jaz pa sem ob tem kot njihova mentorica na izmenjavi občutila vse tisto, za kar se je vredno truditi in se prijavljati na razpise za pridobivanje sredstev za izmenjave.

Naša zgodba z norveškimi izmenjavami je dobila svoj nepozabni vrhunec med obiskom norveškega kralja Harald V. leta 2011 v Sloveniji. Ravno v prvi polovici maja smo gostili tri dijake norveške šole Hjeltnes Vidaregaande Skule in norveška veleposlanica nas je povabila na sprejem za kralja in kraljico, ki je potekal na Ljubljanskem gradu. Nikoli ne bom pozabila navdušenja in žara v očeh, ko smo norveškemu dijaku povedali, da bodo videli svojega kralja in kraljico. Pokali so od vznichenja in ponosa. Ker so bili pri nas na praksi, niso imeli s sabo svečanih oblačil in sledilo je nakupovanje oblek, saj jim je bilo to samoumevno, kajti videti kralja in kraljico pa le ni kar tako. Vsi trije so povedali, da ju v živo na Norveškem še niso uspeli videti. Na sprejemu pa se je zgodilo, kar nihče ni pričakoval. Veleposlanica je pripeljala kralja in kraljico do naše mize in tako kralj kot kraljica, ki sta bila v spremstvu takratnega predsednika Danila Turka in njegove soproge, sta pričela sproščen pogovor tako z dijaki kot z nama z direktorjem. Še danes je spomin na odziv norveških dijakov popolnoma živ. Njihove besede so bile: »Kdo bi si mislil, da smo morali priti na izmenjavo v Slovenijo, da smo imeli čast osebno spoznati našega kralja in kraljico ter vašega predsednika, se z njimi celo pogovarjati in rokovati.«

Vse to so zgodbe, zaradi katerih se je vredno truditi za vedno nove in nove mednarodne projekte. Uspešnih zgodb o sodelovanju je veliko, v enem prispevku ni moč vseh izpostaviti. Do danes smo na BC Naklo sodelovali že v več kot 100 različnih projektih.

Intenzivno mednarodno sodelovanje je skozi leta močno spremenilo naš pogled in način razmišljanja in kot izobraževalna ustanova smo prepričani, da nam prav to mednarodno sodelovanje daje tisto nekaj več, močno dodano vrednost in prepoznavnost.